

28.9.2012

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende 0210/2012 af A. G., britisk statsborger, om påstået anvendelse af restriktive skattemæssige foranstaltninger på en borger, som ikke er bosiddende i Portugal, ved erhvervelse af fast ejendom uden for Portugal

1. Sammendrag

Andrageren klager over de portugisiske skattemyndigheder, som ikke overholder § 10, litra a), i skatteloven om fysiske personers indkomst, som fastsætter, at overskud fra salg af fast ejendom, der skal anvendes som fast bopæl, er fritaget for indkomstskat, hvis værdien af salget med fradrag af afskrivning af et eventuelt lån optaget til erhvervelse af den pågældende faste ejendom inden for en frist på 36 måneder fra salget geninvesteres i erhvervelsen af en anden fast ejendom, som udelukkende er beregnet til samme brug og er beliggende på det portugisiske område eller på en anden EU-medlemsstats område. Ifølge andrageren anvender de portugisiske myndigheder restriktive og uforholdsmæssige foranstaltninger, når den pågældende faste ejendom er erhvervet uden for Portugal. Disse restriktive foranstaltninger omfatter bl.a., at den pågældende ikke informeres, når han ikke er portugisisk statsborger, hvilket gør det nødvendigt at henvende sig til en advokat i Portugal for at kunne holde sig informeret. Andrageren mener, at denne situation kan skade personers fri bevægelighed i EU.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 15 juni 2012). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 202, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 28. september 2012

Skattemæssig behandling af kapitalvinding som følge af salg af fast ejendom

"I henhold til den tidligere portugisiske skattelovgivning var det kun muligt at opnå

skattefradrag i forbindelse med personlig indkomstskat for kapitalvinding fra salg af fast ejendom, hvis kapitalvindingen blev geninvesteret i fast ejendom i Portugal.

I 2003 indtog Kommissionen den holdning, at den pågældende lovgivning begrænsede den frie bevægelighed for personer og kapital og indledte en overtrædelsesprocedure mod Portugal. Kommissionen besluttede derfor den 14. december 2004 at henvise ovenstående sag til EF-Domstolen.

Den 26. oktober 2006 afsagde EF-Domstolen dom i sagen¹. Dommen lyder således:

"Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 18 EF, 39 EF og 43 EF samt artikel 28 og 31 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet den har opretholdt skattebestemmelser, såsom artikel 10, stk. 5, i lov om beskatning af fysiske personers indkomst, hvorefter det for fritagelse for beskatning af avancer ved overdragelse mod vederlag af fast ejendom bestemt til vedvarende beboelse for den skattepligtige person eller dennes husstand er en betingelse, at fortjenesten geninvesteres i erhvervelse af fast ejendom beliggende i Portugal."

I februar 2008 underrettede de portugisiske myndigheder Kommissionen om, at den relevante artikel i den portugisiske lov om beskatning af fysiske personers indkomst (artikel 10, stk. 5) var blevet ændret ved lovdekret nr. 361/2007 af 2. november 2007². Ifølge den nye bestemmelse er ovennævnte skattefradrag ikke kun tilgængelig, hvis kapitalvindingen geninvesteres i Portugal, men også hvis den geninvesteres i en anden EU-medlemsstat eller i et land tilhørende Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (i sidstnævnte tilfælde dog kun, når der er indgået aftale om udveksling af oplysninger på skatteområdet).

Forpligtelse til at udnævne en skatterepræsentant

Hvad angår korrespondancen mellem ikkebosiddende skatteydere i Portugal og skattemyndighederne, fastsatte den portugisiske lovgivning, der var gældende indtil udgangen af 2011, at der skulle udpeges en skatterepræsentant i Portugal. Repræsentanten skulle fungere som kontaktperson mellem den ikkebosiddende skatteyder og de portugisiske myndigheder. Den manglende repræsentant kan være årsag til, at myndighederne har nægtet at sende korrespondance til borgeren, som var bosiddende i Frankrig. I henhold til artikel 130 i CIRS (Código do Imposto sobre o Rendimento das pessoas Singulares, **skattelovgivning om indkomst for fysiske personer**) skulle ikkebosiddende skatteydere, som opnår skattepligtig indkomst i Portugal, udnævne en skatterepræsentant, som kan repræsentere dem i forhold til de portugisiske skattemyndigheder og garantere opfyldelse af deres skattemæssige forpligtelser.

Kommissionen besluttede i juli 2007 at indlede en overtrædelsesprocedure, da den mente, at denne forpligtelse ikke var i overensstemmelse med personers frie bevægelighed og kapitalens frie bevægelighed som fastsat i artikel 21 og 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Kommissionen forstår, at hensigten med dette krav er at sikre skatteopkrævningen og forhindre skatteunddragelse. Dette er i sig selv anerkendte krav i samfundets interesse. Kommissionen mener imidlertid, at et generelt krav til ikkebosiddende skatteydere om at udpege en skatterepræsentant går ud over det nødvendige for at sikre disse

¹ Sag C-345/05 Kommissionen mod Portugal

² Offentliggjort i "Diário da República", 1. serie – nr. 211– 2. november 2007.

mål og dermed hindrer personers frie bevægelighed og kapitalens frie bevægelighed. Da der ikke var givet et tilfredsstillende svar på Kommissionens begrundede udtalelse af 27. juni 2008, **besluttede Europa-Kommissionen** den 19. februar 2009 **at indbringe sagen for EU-Domstolen**.

Den 5. maj 2011 fulgte EU-Domstolen i vidt omfang Kommissionens opfattelse og erklærede, at "ved at vedtage og opretholde artikel 130 i CIRS (Código do Imposto sobre o Rendimento das pessoas Singulares, skattelovgivning om indkomst for fysiske personer), som pålægger ikkebosiddende skatteydere at udnævne en skatterepresentant i Portugal, hvis de har en indkomst, der kræver indgivelse af en selvangivelse, har Republikken Portugal tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 56."

Før udgangen af 2011 ændrede Portugal artikel 130 i CIRS for dermed at efterkomme afgørelsen fra EU-Domstolen.

Ikke desto mindre bør det bemærkes, at afgørelsen fra EU-Domstolen ikke har nogen automatisk eller umiddelbar indvirkning på rettighederne for de enkelte klagere, eftersom Domstolens procedure ikke har til formål at løse individuelle sager. Domstolens afgørelse forpligter blot medlemsstaten til at ændre sine skatteregler i overensstemmelse med EU-retten. De nationale domstole og administrative organer er primært ansvarlige for at sikre, at medlemsstaterne overholder EU's love, navnlig i individuelle tilfælde. I henhold til de nationale procedurer rådes borgerne derfor til at henvende sig til de nationale administrative eller retslige myndigheder."

Den grænseoverskridende forkyndelse af dokumenter i Den Europæiske Union

Den grænseoverskridende forkyndelse af dokumenter i Den Europæiske Union støttes af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000. Denne forordning sigter mod at forbedre og fremskynde fremsendelsen af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager til forkyndelse mellem medlemsstaterne. Forordningen gælder for alle medlemsstater i EU, herunder Danmark, som agter at gennemføre forordningen i medfør af en erklæring. I forordningen er fastsat forskellige måder, hvorpå fremsendelse og forkyndelse af dokumenter kan foregå: fremsendelse via fremsendende og modtagende instanser, fremsendelse ved diplomatiske eller konsulære repræsentanter, postforkyndelse eller direkte forkyndelse.

Artikel 1 (anvendelsesområde) fastsætter, at denne forordning finder anvendelse i civile og kommercielle sager, hvor et retsligt eller udenretsligt dokument skal sendes fra en medlemsstat til en anden for at blive forkyndt dér. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt (*acta jure imperii*).

På grund af den manglende overholdelse af forordning (EF) nr. 1393/2007 og anden EU-lovgivning vedrørende forkyndelse af dokumenter i forbindelse med direkte personbeskatning opfordres andrageren til, hvis det ikke allerede er sket, at henvende sig til den portugisiske ombudsmand (Provedor de Justiça). Online-formularen kan findes på <http://www.provedor-jus.pt/queixa.htm>.